

neid nende warde alt, mulla seest leidis, mis Ameri-
last ollid sadetud. Siin sai perremees esmalt
arro, et „Brans Trake“ mitte neid nuppusi ei
olle arwanud omma kirja sees, mis üllewel
warde otsas, waid mis al juurde külges kas-
wawad.

Nüüd laskis temma keik karduhwolid ülles
wötta, teggi sure sömaia ja kutius hulk ülle-
mid ja söbro kofko, ning teggi jälle nenda, kui
ennegi. Kui teised road ollid södud ja ka wiin
jälle jodud, wöeti waagen lahti; agga wata seal!
iggamees tundis ja maitjis, et roog hea olli
ja murretseid ommale seemet ja kaswatajaid neid
rohkeste. Selle järrele laggus se seeme ifka
laiemale, kurni nende suggo ka meie maale
tulli. Kui suurt leiva abbi ja kasso karduh-
wolid iggas ma nurkas on teinud ja weelgi
teggewad, kurni nende suggo rahwa käes seisab,
sedda teab nüüd iggaüks.

Ei olle enne, wannast aast,
Siin tõusnud wilja meie maast,
Waid keik on todud aeg-aast
So meie jure kaugekt maalt:
Kül ruggid, odrad, kaerad, nisfud

Ja wilja kandjad püde wössfud,
Ni läatsfud, erned, ubbad, marjad,
Kui hobbused ja weise karjad
Ja nenda siis karduhwolid ka,
Mis eest me peame tännama,
Et jaksad ostsid, waewa näggid
Ja rahwale suurt head teggid! —
Kes tunneb sedda tallomeest,
Et temma wöera made seest
Du miiddagi ka wälja toond,
Mis Jummal rohkem semma loond?
Ei sedda wastust ota ma,
Se olleks muido asjata,
Sest surem hulk, kes sedda täab,
So tännamattaks siiski jääb!

Nordemeeste hirmo-wits.

Wannal aial olli furd Inglismaal se seädus,
et need nored mehhed ja poisid, kes ei wiitsi-
nud tööd tehha ehk leiwawannematte sõnna
kuulda, ennast laiskusse peale heitsid; ehk kui
tööd ja tenistust leitsid, agga kofhe jälle ärra-
täddisid, läksid parremat kohta otsima ja nenda
muido ümber hulkusid ja weddelesid, et suurt
päwa palka piddid leidma, seal jures lehwaks
jäid ja wimaks kerjasid. Misuggused kergemele-